

PREPOROD

www.sindikat-preporod.hr

**Riječ
predsjednika**

Trakavica

Pregovori za granske kolektivne ugovore polako su ušli i u peti mjesec. Daleko od ikakva zanimanja medija, iz tjedna u tjedan, odvijali su se jalovi susreti predstavnika vlasti i školskih sindikata. Susreti koji, kako sada stvari stoje, zaposlenim u školama neće donijeti ništa osim produljenja sveopćeg beznađa idućih nekoliko godina. Dakako, ako na kraju ipak do potpisivanja dođe i ako se ostane pri sumanute zamisli da se, zahvaljujući novim kolektivnim ugovorima, beznađu rok trajanju produlji do ljeta 2022. godine. Zamrzavanje troškova za plaće i materijalna prava, na u godinama krize, uspostavljenoj razini, potpuno ignoriranje prijedloga manjinskog sindikata i uspostavljeno suglasja predstavnika vlasti i većinskog sindikata u pogledu rješenja kojima se nanosi šteta članovima manjinskog sindikata – tri su glavne značajke *pregovaračke* trakavice.

Već nakon prvih sastanaka, kao mjehur od sapunice rasplinula su se sva očekivanja o kakvom-takvom poboljšanju materijalnog položaja zaposlenih u školama. Štoviše, odmah je bilo jasno kako prosvjetne vlasti ne namjeravaju čak ni starijim radnicima vratiti plaće na razinu prije Milanovićeve administracije. Mogućnost zamjene bonusa za povišicu od 4-posto, bez obzira što će ju izvjestan broj učitelja i nastavnika sigurno prihvatiti, predstavlja omalovažavanje i porugu onih koji su školi ostali vjerni više od tri desetljeća. Neće se nastavnici bogzna kako pomoći ni novim paušalom, u zbornicama već prozvan *izletninom*, ugovorenim u iznosu od 50 kn po danu višednevnih izleta i ekskurzija.

Sindikalni prijedlozi, bilo da su dolazili zajednički ili pojedinačno od strane većinskog i manjinskog sindikata, slično su prolazili. Glatko su odbijeni i 4-postotno uvećanje plaće od 6-posto svim radnicima s više od 20 godina staža ili radnicima sa završenim poslijediplomskim specijalističkim studijem. Bolje sreće nisu bili ni prijedlozi manjinskog sindikata. Tako npr. prijedlog o pretvaranju dnevne stanke u slobodne dane, koji bi se koristili u vrijeme zimskog i proljetnog raspusta, prijedlog prema kojem ni jedan radnik ne bi ništa izgubio, ali bi spriječio pojedine ravnatelje u svojevrsnom zlostavljanju radnika, nije naišao na razumijevanje „kolega” iz većinskog sindikata. *Sapienti sat.*

Pregovori ni ovaj puta nisu prošli bez igara iza pregovaračkih kulisa. I ove je pregovore pratila od samog početka uspostava zasebne komunikacije s predstavnicima većinskog sindikata. Bez objašnjenja, barem ne suvislog, prošlo je nepozivanje predstavnika Preporoda na nekoliko sastanaka u siječnju. Ovih se dana na pregovorima čulo o održavanju sastanka ministrice i predstavnika većinskog sindikata oko pitanja rada komisija za zbrinjavanje tehnoloških uvjeta. Zanimljivo da s detaljima postignutog dogovora nisu upoznati ni svi članovi pregovaračkog odbora Vlade. A kako je dogovor bilo moguće postići jedino na štetu manjinskog sindikata, nema nikakve sumnje o sadržaju dogovora *Bez trećega.*

Bez obzira što nijedan od svojih ciljeva – povišica plaće, poboljšanje materijalnih prava i dokidanje diskriminacijski odredbi – Preporod u ovim pregovorima nije ostvario, članstvo je to koje će odlučiti treba li ili ne treba naš sindikat potpisati kolektivni ugovor. Budući kolektivni ugovori, s obzirom na okolnosti u kojima se potpisuju, lošiji su od starih. Prosvjetarima se nudi isto kao i 2013. Samo tada nije bilo gospodarskog rasta i nisu se kupovali F-16 BARAK. Ako se, i pored svega, članstvo izjasni za potpisivanje, onda ili novi kolektivni ugovor baš i nije tako loš ili „teren” zazire od sindikalnih akcija. S obzirom na višekratnu nepodnošljivu lakoću uvlačenja u nepromišljene aktivnosti s jalovim učinkom, ni ovaj puta ne treba isključiti mogućnost da prosvjetari još jednom prihvate nešto čime baš i nisu zadovoljni i protiv čega će jamrati iduće četiri godine.

ZAVRŠENI PREGOVORI VLADE I SREDNJOŠKOLSKIH SINDIKATA

Beznađe i diskriminacija

Zahvaljujući sudjelovanju Preporoda u pregovorima članstvo i svi zaposleni u srednjim školama mogli su u svakom trenutku doznati sve o sadržaju pregovora. Sada je na sindikatima da objektivno članstvu predoče što se željelo i što se postiglo. Nakon toga članovi će pristupiti izjašnjenju. Potpisivanje znači još četiri godine beznađa. Suprotno izjašnjenje znači nepristajanje uz daljnje beznađe i spremnost na sudjelovanje u osmišljenim sindikalnim akcijama

U ponedjeljak, 16. travnja, održan je i 19. sastanak Pregovaračkog odbora Vlade i Pregovaračkog odbora srednjoškolskih sindikata. Na sastanku je usuglašeno nekoliko još otvorenih pitanja. Materijalni položaj zaposlenih ostaje do 2022. godine nepromijenjen. Materijalnim pravima, koja proistječu iz granskog kolektivnog ugovora, a koja su i do sada bila malobrojna i financijski skromna, u iduće četiri godine neće se poboljšati materijalni položaj srednjoškolskih prosvjetara. Do kakvog-takvog poboljšanja može doći jedino kroz promjene u TKU-u,

Blaženka Divjak

Stipe Mamić

bilo povećanjem visine osnovice bilo ugovaranjem novih prava. A kako kroz TKU nije moguće uspostaviti ravnopravni odnos među pojedinim javnim službama, pretpostaviti se može daljnja zapostavljenost zaposlenih u srednjim školama.

**Milanovićeve smanjenja
plaće ostaju**

Potpunim fijasom okončana su sva sindikalna nastojanja za iznalaženjem rješenja koja bi dovela do povećanja plaće svih zaposlenih, odnosno plaća starijih zaposlenika. Ministrica Blaženka Divjak i njezin pomoćnik Stipe Mamić ni u jednom trenutku nisu pokazali dobru volju za rješenjem ovog problema. Posljedice ukidanja uvećanja od 3, 5, 7 i 9 %, odnosno 4, 8 i 10 % stariji će radnici osjećati još 4 godine i po svemu sudeći, jer je velik broj ovih radnika otišao ili će otići u mirovinu, dokidaju se izgledi za povratkom onoga što je radnicima bezrazložno oduzeto. Čak i u okolnostima povoljnih gospodarskih pokazatelja i povećane državne potrošnje, nema razumijevanja za zahtjeve makar i o minimalnom povećanju plaća u školama, ali ni za zahtjeve za uklanjanjem naslijeđenih nepravdi.

**SINDIKAT ZAPOSLENIKA U
HRVATSKOM ŠKOLSTVU -
PREPOROD**

**PREGOVORI ZA ZAPOSLENIKE U
SREDNJOŠKOLSKIM USTANOVAMA
IZJAŠNJAVANJE ČLANSTVA
25.-26. travnja 2018.**

**IZJASNI SE SLAŽEŠ LI SE S
POTPISIVANJEM KOLEKTIVNOG
UGOVORA ZA ZAPOSLENIKE U
SREDNJOŠKOLSKIM USTANOVAMA**

**Materijale preuzmi kod sindikalnog povjerenika
Detalje iz novog KU potraži kod
sindikalnog povjerenika ili na
www.sindikat-preporod.hr**

Poboljšanje koje to nije

Značajno je preinačeno pravo nastavnika na smanjenje norme s 30 i više godina staža. Mogućnost nepravilne zamjene 10-postotnog smanjenja norme za 4-postotno povećanje plaće, rješenje predloženo od strane prosvjetne vlasti, ponižavajuće je i uvredljivo. Umjesto da se radnicima koji se odreknu prava na bonus ponudi barem 10-postotni rast plaće, na starijim se radnicima šteti proračunski novac. Novina je, u odnosu na postojeće rješenje, uz nastavnikov pristanak, mogućnost zaduživanja nastavnika satima zamjene u prekovremenom radu.

Poboljšanje koje to jest

Nastavnicima koji izvode nastavu s učenicima s teškoćama (prilagođeni program) ubuduće će se valorizirati broj ovih učenika na način da će za svakog učenika (najviše 3) ostvarivati uvećanje vrijednosti sata za 7 % umjesto dosadašnjeg rješenja prema kojem se, bez obzira na broj učenika, vrijednost sata povećavala za 7 %. Nažalost, vrijednost nastavnog sata je toliko mala, da dvostruko ili čak trostruko povećanje ovog uvećanja neće nastavnik značajnije osjetiti.

Nastava u kući

Nastavniku kojeg poslodavac zaduži održavanjem nastave u učeničkom domu, a temeljem prethodno dobivenog odobrenja koje je poslodavac ishodio od ministarstva, vrijednost održanog sata neposredne nastave uvećava se za 21 %. Kako se nigdje ne spominje stručno-metodička priprema, lako je moguće da će vrijednost ovog sata biti čak i umanjena u odnosu na vrijednost sata održanog u razrednom odjelu.

Naknada za povećanu odgovornost

Zaposlenicima škola koje vode učenike na višednevne aktivnosti (npr. izleti, smotre, natjecanja) isplaćivat će se jednokratna naknada zbog „povećane odgovorno-obrazovne aktivnosti” u iznosu od 50 kuna neto po danu. Ova će se naknada isplaćivati uz iznos pune dnevnice, (ako putovanje traje više od 12 sati) i iznos pola dnevnice (ako putovanje traje više od 8 sati).

Tehnološki viškovi

Sastavom povjerenstava za raspoređivanje tehnoloških viškova prosvjetne su vlasti u potpunosti ispunile zahtjeve većinskog sindikata. Odbačeni su svi argumenti manjinskog sindikata (2 reprezentativna sindikata, zlouporabe na terenu, nemogućnost rada, primjedbe ravnatelja i zaposlenika u uredu državne uprave) o potrebi uključivanja i predstavnika manjinskog sindikata (2 + 1). Snaga argumenata ni ovaj put nije

imala šanse pred argumentom snage („Kolektivnog ugovora bez zadržavanja postojećeg rješenja nema!”). Diskriminacijsko rješenje je, o tome nema nikakve dvojbe, postignuto bez predstavnika manjinskog sindikata, na sastanku ministrice Divjak i predstavnika većinskog sindikata.

Tumačenje

Pravo na tumačenje kolektivnog ugovora i dalje ostaje isključivo prosvjetnoj vlasti i većinskom sindikatu. Očit je to primjer pogodovanja većinskom sindikatu i diskriminacije manjinskog sindikata. Bez ikakva utjecaja na sadržaj ovog rješenja bila je i činjenica da se sada radi o dva, a ne o jednom reprezentativnom sindikatu. Na razlog pogodovanja većinskom sindikatu možda ukazuju neka od ranije donesenih tumačenja. Tako npr. prema tumačenju broj 17. „zaposlenici upućeni na službeni put kao pratitelji učenika na ekskurzije ne ostvaruju pravo na uvećanje osnovne plaće” ili „zaposlenici upućeni kao pratitelji učenika na natjecanju ne ostvaruju pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad ili rad nedjeljom” (tumačenje br.67.) Kroz tumačenja će se i dalje očitovati nastavljanje smanjivanja prava iz kolektivnih ugovora.

Ignoriranje

Cjelokupni pregovori su obilježeni ignoriranjem prijedloga manjinskog sindikata, kako od strane većinskog sindikata, tako i od strane pojedinih predstavnika vlade u pregovorima. Njihovo ponašanje najbolje ilustrira situacija kad je zajednički odbijen čak i prijedlog o kumuliranju stanke u slobodne dane koje bi radnici koristili u vrijeme zimskih i proljetnih praznika.

Vrijeme trajanja

Unatoč činjenici da kolektivni ugovori nisu ispunili očekivanja sindikalnog članstva i svih zaposlenih u srednjim školama, neshvatljivo je pristajanje Nezavisnog sindikata na prijedlog Ministarstva o četverogodišnjem roku važenja. Diskriminacijski ustupci na štetu manjinskog sindikata – jedino su objašnjenje neshvatljivog ponašanja većinskog sindikata.

Što sad?

Zahvaljujući sudjelovanju Preporoda u pregovorima članstvo i svi zaposleni u srednjim školama mogli su u svakom trenutku doznati sve o sadržaju pregovora. Sada je na sindikatima da objektivno članstvu predoče što se željelo i što se postiglo. Nakon toga članovi će pristupiti izjašnjenju. Potpisivanje znači još četiri godine beznađa. Suprotno izjašnjenje znači nepristajanje uz daljnje beznađe i spremnost na sudjelovanje u osmišljenim sindikalnim akcijama.

Milan Novačić

KAKO ONEMOGUĆITI KONTROLU ZAPOSŁJAVANJA OD STRANE JEDNOGA SINDIKATA

Povjerenstva o glavu

Pitanje zbrinjavanja tehnoloških viškova u osnovnim školama i povjerenstava koja o tome odlučuju oduvijek je bilo pitanje oko kojeg je bilo puno prijepora, što zbog različitih „situacija” oko načina raspoređivanja, što zbog sastava samih tih povjerenstava. Čini se da bi tako moglo biti i nadalje, a sve u svjetlu najnovijih izmjena Zakona o odgoju i obrazovanju.

Do sada, povjerenstva su imala parni broj članova s pravom glasa (4), od toga 2 iz većinskog sindikata na razini države i još 2 iz reda ureda državne uprave u županiji. Pa se onda događalo da su predstavnici većinskog sindikata mogli sabotirati rad povjerenstava kad im se prohtije odnosno kad im nešto ne bi odgovaralo ili nije bilo onako kako su oni to zamislili. Nadalje, to je dovelo i do toga da sindikat koji na području jedne županije ima svega desetak posto članstva odlučuje o zbrinjavanju članova drugog sindikata. Koji je u tom istom povjerenstvu zastupljen s jednim članom koji sudjeluje u radu, ali bez prava odlučivanja!? Tako su povjerenstva postala poligon za zapošljavanje i zbrinjavanje učitelja članova jednog sindikata.

Mnogi su ministri ovome pokušavali stati na kraj s različitim, uglavnom skromnim uspjehom. I aktualna ministrica, naravno, odlučila je pozabaviti se tim problemom. Promijenila je članak u Zakonu o zbrinjavanju tehnoloških viškova na način da to više ne bi bio predmet kolektivnog ugovora ni kolektivnih pregovora, već bi sve odrađivali uredi državne uprave neposredno sa školama. Uredi bi trebali školama, koje ima-

U Povjerenstva za zbrinjavanje tehnoloških viškova treba uključiti predstavnike svih sindikata i ravnatelja na županijskoj razini, osigurati im jednakopravnost u radu s pravom odlučivanja, a ne da kao do sada neki budu samo promatrači u postupku. Prije svega treba Zakonom obvezati ravnatelje da moraju, a ne samo mogu, kao do sada, zbrinuti tehnološki višak

ju potrebu za zapošljavanjem, dostavljati popis svih zaposlenika koji su utvrđeni viškom, a škole bi onda samostalno preko posebnih povjerenstava odlučivale koga će od ponuđenih zaposliti.

Ovakav tekst upućen je u proceduru, čak su i mediji pisali o svemu, međutim, uslijedio je nagli i brzi obrat. Ministrica se povlači, mijenja vlastiti prijedlog, vraća sve opet u kolektivni ugovor. Naravno, ne događa se ovo samo od sebe. Istovremeno se od početka ožujka događaju prosvjedi većinskog sindikata tri četvrtka zaredom ispred zgrade Ministarstva znanosti i obrazovanja, navodno „zbog granskog kolektivnog ugovora, socijalnog monologa, nepostojanja pregovora, prava učitelja i boljeg novog kolektivnog ugovora”. A iza brda se zapravo valja dobro poznata priča: ministrica želi izbiti iz ruku njihov najjači adut, oni skaču na zadnje noge. Braniti ono što je najvrijednije, kontrolu zapošljavanja.

Da je ovo zaista tako, moglo bi postati razvidno vrlo skoro, završetkom pregovora i potpisivanjem novog granskog kolektivnog ugovora. A koji će biti preslika starog, s možda pokojom

kozmetičkom preinakom, s puno više pudera koji treba prekriti nedostatke i sakriti istinu. Kako će tada objasniti svoje prosvjede i njihovu uspješnost!? Kako će tada od kolektivnog ugovora koji je NIŠTA učiniti da postane SVE? Pa čak i više od toga? Nažalost, iskustvo me uči da neće ni morati, sve će to članstvo naskap popiti, cijeli tu baru punu raznih prijevara. I to već po tko zna koji put. Dao Bog da se varam! Makar sumnjam!

A rješenje bi moglo biti vrlo jednostavno, samo da je dobre volje. Najprije treba osigurati da povjerenstva imaju neparni broj članova kako bi mogla normalno funkcionirati, bez zastoja i bez mogućnosti sabotaze s bilo koje strane. Zatim, treba uključiti predstavnike svih sindikata i predstavnike ravnatelja na županijskoj razini u rad povjerenstava i osigurati im jednakopravnost u radu, s pravom odlučivanja, a ne da kao do sada neki budu samo promatrači u postupku. A prije svega treba Zakonom obvezati ravnatelje da moraju, a ne samo mogu, kao do sada, zbrinuti tehnološki višak. Bez ove izmjene u Zakonu cijela priča postaje bespredmetna.

Sebastijan Troskot

Piše: Željko Stipić

Uputa MZO-a od 29. siječnja 2018. izvrstan je primjer pretvaranja rješenja u problem. Ovaj je problem inače prošlih dana doveo do usijanja odnose sindikata i prosvjetne vlasti, školskih ravnatelja i radnika, učitelja međusobno! Nakon što je prijevoz za prosinac isplaćen prema novom Temeljnom kolektivnom ugovoru, a to je značilo nastavak isplate u dosadašnjim iznosima onima koji su dosad ostvarivali pravo na naknadu troška javnog prijevoza, uz istovremeno povećanje naknade onima koji na posao i s posla putuju osobnim automobilom - oglasio se zvuk sirene u glavama rijetkih državnih dužnosnika koji su si dali truda ući u problematiku isplate prijevoza. Naime, iznos naknade za prijevoz u prosincu, unatoč čak 7 radnih dana manje, bio je neznatno povećan u odnosu na studeni.

„RJEŠENJE” MINISTARSTVA ZA PROSVJETARE PUTNIKE STVARA JOŠ VEĆI PROBLEM

Žurno povlačenje sporne Upute Ministarstva, uz sanaciju nastale štete, nameće se kao najmanje loše rješenje

Razlog slanja na teren sporne Upute (najčešći upit ovih dana u školama???) nije nikakav inat pojedinaca, UTIRUŠ-a (Udruga tajnika i računovođa u školstvu) ili ishitrena izjava ili potez nekog sindikalista. Razlog je samo i jedino u povećanju mjesečnog izdvajanja za prijevoz. Ako je problem povećanog izdatka u previsoko ugovorenoj cijeni naknade za korištenje osobnog automobila, onda treba iznaći rješenje kojim će se maksimalno smanjiti broj onih koji ostvaruju pravo na isplatu u iznosu od 1kn/km – misao je na kojoj se zasniva rješenje iz Upute. Nisam siguran jesu li pojedinci koji stoje iza ovog rješenja već shvatili kako se ne radi o rješenju, nego tek o stvaranju novog, po svemu sudeći, još težeg problema? Naime, kršenje kolektivnog ugovora, a baš se o tome ovdje radi, kratkoročno može biti rješenje, no dugoročno

riječ je o problemu, a nikako rješenju.

Rečenica – dvije i o samom kvazirješenju. Onima koji, prema TKU-u ostvaruju pravo na korištenje osobnog automobila, umjesto 1kn/km, priznao bi se trošak korištenja javnog prijevoza, a onima koji se voze automobilom, a do sada su primali naknadu za javni prijevoz, isplaćuje se i dalje trošak javnog prijevoza. Riječ je o klasičnoj inverziji s više nego dvojbene krajnjim učinkom.

Ima li iz svega ovoga izlaza? Kako je u članku 66. jasno rečeno i tko (stavak 12.) i pod kojim uvjetima (stavak 9.) ostvaruje pravo na naknadu u iznosu od 1kn po kilometru, a što je u suprotnosti s odredbom iz Upute, bespredmetno je ovo pitanje postavljati pred Povjerenstvo za tumačenje. Kako se radi o rješenju koje je svojevrsni „kamen zaglavni” cijeloga članka, mršavi su izgledi da se

tumačenjem preinači ono što je ugovoreno.

S druge pak strane, značajan broj učitelja (ako im je to povoljnije), zbog fleksibilnog radnog vremena, uvijek može svoje obveze na poslu (pripreme za nastavu, konzultacije s roditeljima, izvannastavne aktivnosti, sjednice...) prilagoditi javnom prijevozu te tako steći pravo na naknadu za javni prijevoz umjesto naknade za korištenje osobnog automobila. Učitelji se ne bune, kako se to iskrivljeno predstavlja u javnosti, zbog toga jer će na posao ići javnim prijevozom. Kamo sreće da u ovoj zemlji postoji javni prijevoz koji učiteljima omogućava koliko-toliko normalan dolazak na posao i odlazak s posla. Nažalost, to već jako dugo nije tako. Autobusne i željezničke linije su se toliko prorijedile da se u mnogim slučajevima „organizirani prijevoz” svodi na jednu ili tek

dvije linije dnevno. Učitelji će, da skratim, na posao i dalje putovati (drugačije ne mogu) svojim, najčešće, 15 i više godina starim automobilima. Njima se najnovijim „marifetlukom” MZO-a potpuno neosnovano pokušava smanjiti ionako nedostatna naknada (1kn/km umjesto 1.34kn/km).

Žurno povlačenje sporne Upute, uz sanaciju (isplata razlike) nastale štete, - nameće se kao najmanje loše rješenje. Kada ovaj problem bude riješen, odnosno kada se svima onima koji ostvaruju pravo, isplati 1kn/km, još uvijek će ostati više ozbiljnih neriješenih pitanja, kojima će se morati pozabaviti Povjerenstvo za tumačenje. Zato je važno da Povjerenstvo što prije započne s radom. Svako odlaganje početka rada Povjerenstva u dubokoj je suprotnosti s interesima više desetaka tisuća prosvjetara – putnika.

(Jutarnji list, 13. veljače 2018.)

MARIN DUGINA, POVJERENIK PREPORODA U SREDNJOJ ŠKOLI „IVAN SELJANEC” U KRIŽEVCIMA

Povjerenik mora biti vođa, akviziter i promotor

Od rujna prošle godine Marin Dugina novi je povjerenik Preporoda u Srednjoj školi „Ivan Seljanec” u Križevcima. Član je Preporoda od 2010. godine. Podružnica je tada imala 32 člana, a nekoliko mjeseci poslije broj članova popeo se na 49. Zanima nas što ga je motiviralo da se uhvati tako zahtjevnog posla, da pored redovne nastave vodi i podružnicu, te da svakodnevno bude u punom pogonu za sindikalnu stvar.

– Volim izazove i naročito se baviti organizacijskim poslovima. Svoju funkciju vrlo ozbiljno sam shvatio i stavio sam se u ulogu akvizitera i promotora te težim da svoju podružnicu u svakom segmentu podignem na višu razinu. Naravno, takav pristup zahtijeva i određene napore, ali ako vi vidite da se ciljevi koje ste si zadali ostvaruju, onda je to motivacija da budete još aktivniji.

Koliko je truda i razgovora s kolegama trebalo da ih privučete Preporodu? Čime ste ih privukli?

Smatram da je vrlo bitno da povjerenik dobro kotira u kolektivu i da ima korektan odnos sa svim kolegama i osobljem škole. Moj stil rada nikad nije bio „u prolazu” pogotovo kad želim da

podružnica ima što više članova. Dolazi do smjene generacija, ljudi odlaze u mirovinu ili iz nekih drugih razloga napuštaju školu, a drugi kolege dolaze te nastojim pratiti te procese kako bi u podružnici zadržao brojčano stanje. Većina naših članova je zaposlena na neodređeno, ali imamo i članova koji su na određeno vrijeme. Ako me netko traži pomoć, uvijek promptno reagiram i mislim da takav pristup članovi cijene. Nastojim biti fleksibilan i svoj raspored prilagoditi budućem članu te mu objasniti sve uvjete vezane za članstvo i sve benefite koje nudi sindikat. Ljude naročito zanimaju regule vezane uz Blagajnu uzajamne pomoći, sviđa im se takav vid štednje i svi članovi koje sam učlanio u našoj podružnici uključili su se i BUP. Povećanjem broja članova raste i konto naše podružnice što nam omogućuje bolje planiranje daljnjih aktivnosti.

Koji su to problemi koji najviše muče nastavnike u srednjim školama i o kojim biste temama vi željeli razgovarati?

Razne su teme od prijevoza i koeficijenta do plaća. Naš je zajednički

Pozivam kolege sindikalne povjerenike da se angažiraju na pridobivanju novih članova kako bi zajedničkim snagama postigli promjene. I naši članovi bi svoja pozitivna iskustva trebali prenositi kolegama u zbornicama i tako ih poticati da razmisle o ulasku u Preporod

stav da nismo adekvatno plaćeni i da bi trebalo povećati koeficijente prema stručnoj spremi. Značajna promjena bila bi da se pojedina materijalna prava uključe u plaću a samim time utječu na visinu buduće mirovine. Neki vide problem u tome što ne egzistira samo jedan sindikat u obrazovnom sektoru, ali moje mišljenje je da zdrava konkurencija ima svoj smisao jer nas tjera da budemo bolji od drugih.

Ima li još uvijek entuzijazma i elana za angažman prosvjetara u sindikatu?

Naravno da ima i kad bi se u svakoj našoj podružnici učlanio po jedan dodatni član to bi nam već osiguralo veću brojnost i reprezentativnost u kolektivnim pregovorima. Stoga pozivam sve svoje kolege sindikalne povjerenike da se angažiraju upravo na pridobivanju novih članova kako bi zajedničkim snagama postigli promjene. I naši članovi bi svoja pozitivna iskustva trebali prenositi jedni drugima i tako poticati kolege da razmisle o ulasku u sindikat Preporod.

Milan Novačić

19. veljače U Srednjoj gospodarskoj školi Križevci održan sastanak Županijskog vijeća Preporoda za Koprivničko-križevačku županiju. Na sastanku se govorilo o aktualnostima u sindikatu. Najveću pažnju povjerenica i povjerenika privukli su problemi proizašli iz novog TKU-a.

24. veljače Održana 13. sjednica Glavnog vijeća. Prihvaćen je godišnji izvještaj predsjednika Sindikata. Također, prihvaćeni su Godišnji financijski izvještaj te izvještaji Komisije za dodjelu financijske pomoći i Financijski izvještaj Blagajne uzajamne pomoći. Članovi Glavnog vijeća su saslušali izvještaj predsjednika Sindikata o pregovorima za srednjoškolski kolektivni ugovor te o sudskom sporu koji na Upravnom sudu Preporod vodi radi nepravilno donijete odluke o reprezentativnosti u području osnovnog školstva.

12. ožujka Obznanjena prva tumačenja Komisije za tumačenje Temelnog kolektivnog ugovora. Pitanja na koja su dana tumačenja odnosila su se na prijevoz radnika, iznos pune dnevnice, pomoć za bolovanje duže od 90 dana. Komisija nije

dala odgovor na najčešće pitanje o pravu na korištenje osobnog automobila.

16. ožujka U Vladi Republike Hrvatske predsjednika Preporoda primio savjetnik premijera Ivan Milanović Litre. Razgovaralo se o spornim odredbama Izmjena i dopuna Zakona o odgoju i obrazovanju.

23. ožujka U Osnovnoj školi Velika Mlaka održan sastanak sindikalne podružnice. Na poziv povjerenice Jasmine Lizačić Martinović na sastanku su sudjelovali pravica i predsjednik Sindikata. Na sastanku se najviše govorilo o problemu isplate putnih troškova nastalim zbog proturječnih odredbi TKU-a i spornog dopisa pomoćnika ministrice Stipe Mamića.

28. ožujka U sjedištu Sindikata predsjednik Preporoda susreo s Petrom Bezinovićem. Povod sastanku bio je pilot-projekt „Vanjsko vrednovanje osnovnih škola i gimnazija”. Projekt je priprema

za uvođenje cjelovitog sustava vanjskog vrednovanja odgojno-obrazovnih ustanova. Nositelj projekta je Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje. U projektu sudjeluje 30 škola.

10. travnja Preporod državnom tajniku Hrvaju Šlezaku uputio prijedlog i obrazloženje članka 31. Kolektivnog ugovora za zaposlenike u srednjoškolskim ustanovama. Prethodno je zahtjev usmeno iznesen na sastanku

5. travnja. Prihvaćanjem prijedloga spriječilo bi se zlouporabe od strane ravnatelja pojedinih srednjih škola u pogledu njihova zahtjeva za redovitim dolaskom na posao u vrijeme zimskih i proljetnih praznika.

14. travnja Povjerenici i članovi Preporoda sudjelovali u „Maršu za znanost” održanom u Zagrebu. S prosvjeda je poručeno da se nedovoljno novca ulaže u

znanost i visoko obrazovanje, da rastu predrasude u društvu i da se neodgovorno na različite načine sve više promoviraju pseudoznanosti.

16. travnja Posljednjim, 19. sastankom pregovaračkih odbora, u Ministarstvu znanosti i obrazovanja završeni pregovori o novom srednjoškolskom kolektivnom ugovoru. Na sastanku su usuglašena rješenja koja su ostala sporna. Nezavisni je sindikat zaposlenih u srednjim školama predložio, a Ministarstvo prihvatilo, zadržavanje postojećeg rješenja o predstavnicima većinskog sindikata na razini županije u komisijama za raspoređivanje tehnoloških viškova. Ministarstvo je predložilo, a Nezavisni sindikat se složio, da se podaci o broju članova pojedinih sindikata u županijama utvrde temeljem podataka u COP-u.

17. ožujka Priopćenjem Preporod reagirao na osobne uvrede izrečene o ministrici Blaženki Divjak zbog njenog javno iznesenog stava o ratifikaciji tzv. Istanbulske konvencije. „Izreći svoj stav je jedno, a bezobzirno nekog vrijeđati je nešto sasvim drugo” – istaknuto je u priopćenju.

“Rješenje” Ministarstva za prosvjetare putnike stvara još veći problem

Žurno povlačenje sporne Upute Ministarstva, uz sanaciju nastale štete, nameće se kao najmanje loše rješenje

PIŠE **ŽELJKO STIPIĆ**

Uputa MZO-a od 29. siječnja 2018. izvrstan je primjer pretvaranja rješenja u problem. Ovaj je problem inače prošlih dana doveo do usijanja odnose sindikata i prosvjetne vlasti, školskih ravnatelja i radnika, učitelja međusobno! Nakon što je prijevoz za prosinac isplaćen prema novom Temeljnem kolektivnom ugovoru, a to je značilo nastavak isplate u dosadašnjim iznosima onima koji su dosad ostvarivali pravo na naknadu troška javnog prijevoza, uz istovremeno povećanje naknade onima koji na posao i s posla putuju osobnim automobilom - oglasio se zvuk sirene u glavama rijetkih državnih dužnosnika koji su si dali truda učiti u problematiku isplate prijevoza. Naime, iznos naknade za prijevoz u prosincu, unatoč čak sedam radnih dana manje, bio je neznatno povećan u odnosu na studeni.

Razlog slanja na teren sporne Upute (najčešći upit ovih dana u školama???) nije nikakav inat pojedinaca, UTIRUŠ (Udruga tajnika i računovođa u školstvu) ili ishitrena izjava ili potez nekog učitelja se ne bune zato što će na posao javnim prijevozom. Kao sreće da postoji javni prijevoz kojim bi im se omogućio koliko-toliko normalan dolazak i odlazak s posla

INTERESI JAČI OD PRAVA

NAPISAO Sebastijan Troškot, učitelj povijesti, OŠ Bijaći, Kaštel Novi

Pitanje zbrinjavanja tehnoloških viškova u osnovnim školama i povjerenstava koja o tome odlučuju oduvijek je bilo pitanje o kojem je bilo mnogo prijepora, što zbog različitih „situacija” o načinu raspoređivanja, što zbog sastava samih povjerenstava. Čini se da bi tako moglo biti i dalje, a sve zbog Zakona o odgoju i obrazovanju.

Do sada su povjerenstva imala parni broj članova s pravom glasa (četiri), od toga dva iz većinskog sindikata na razini države i još dva iz županijskog ureda državne uprave. Pa su onda predstavnici sindikata mogli

prenosimo iz tiska

RJEŠENJE JE RAZUMAN UZMAK, PO MOME MIŠLJENJU TO NE BI BILO POVLAČENJE, KUKAVIČLUK I MALODUŠNOST NEGO UPRAVO SUPROTNO - HRABROST I ODGOVORNOST

ŽELJKO STIPIĆ